KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ

Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: *Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira*
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:

ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.

İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

KARAOĞLAN'I YİNE KARTAL TİBET CANLANDIRACAK : İlk Karaoğlan filmi olan «Altay'dan Gelen Yiğit» büyük ilgi gördü. Karaoğlan'ı canlandıran Kartal Tibet'in gerek oyunu, gerek resimli roman kahramanımıza çok benzeyişi, aynı derecede beğenildi. Şimdi ikinci Karaoğlan filmi olan «Baybora'nın Oğlu»nda Karaoğlan rolünü yine Kartal Tibet canlandıracak.

İKİNCİ "KARAOĞLAN" FİLMİNİN ADI KONDU..

Baybora'nın Oğlu

BİRİNCİ «Karaoğlan» filmi olan «Altay'dan Gelen Yiğit»'in gördüğü büyük ilgi üzerine ikinci film için derhal hazırlıklarına başlamış olan Suat Yalaz, senaryoyu tamamlamış bulunmaktadır.

«Baybora'nın Oğlu» adını taşıyan ve konusu Bizans'ta geçen ikinci Karaoğlan filmi, gerek kostüm, gerek iç ve dış sahneler bakımından ilkinkinden çok daha zengin olacak, ve filmde Karaoğlan'ı yine Kartal Tibet, Baybora'yı da Reha Yurdakul canlandıracaktır.

Suat Yalaz'ın rejisörlüğünde çevrilecek filmde Mehmet Ali Akpınar'ı yine Balaban rolünde seyredeceğiz.

Filmde, Bizanslı fahişe güzel Berenüs rolünü oynıyacak olan sarışın kadın artist henüz bulunmamıştır. Bütün hazırlıklarını hemen hemen tamamlamış olan Suat Yalaz, şimdi bu rolü canlandıracak kadın artisti aramakla meşgul...

Çekilmesine önümüzdeki bir iki ay içinde başlanacak olan «Baybora'nın Oğlu» ile ilgili yeni haberlerimizi önümüzdeki sayılarda okuyucularımıza ileteceğiz.

HÜLYA KOÇYİĞİT - TÜRKÂN ŞORAY MÜCADELESİ!..

Hülya Koçyiğit'in Türkân Şoray'la film yapmaktan çekindiğine dair dedikodular Yeşil Çam'da aldı yürüdü.

Koçyiğit, Türkân'la film çevirmekten çekinmeyeceğini söylerken ona meydana okumaktan da kendisini alamadı. Hülya bu konuda aynen şöyle diyordu :

«Yarım milyon lira ben koyayım, yarım milyon da Türkân koysun. Başabaş rolleri bölen bir senaryoda beraber oynayalım. Sonra bunu ehliyetli kişilerden kurulan bir jüri inceleyip, kararını versin. Kim daha başarılı ise parayı o alsın. Benim kimseden çekindiğim yok. Şoray'la oynayamayışımın sebebi, vaktimin olmayışıdır. İleri bir tarih olsaydı oynardım.»

HÜLYA KOÇYİĞİT

MİZAH

— *Merhaba çocuklar. Bizim moruk müdürden daha önce geldim değil mi?..*

MANTIK

Adamın biri eczaneye girip, kalfadan bir nasır ilâcı istedi. Sonra birden aklına gelmiş gibi seslendi :

— Bana bir de 10 gram kadar arsenik verir misiniz?

— Olmaz, dedi kalfa. Reçetesiz arsenik vermeyiz.

— Neden canım? Ben intihar edecek olsam, herhalde önce nasır ilâcı almazdım, değil mi?

KAÇ KERE HEM...

Bir müzikholde bir kuş taklitçisi büyük sükse yapmıştı. Gerçekten fevkalâde denecek şekilde şakıyor, makara çekiyor, bülbülleri, kanaryaları taklit ediyordu.

Birgün bir gösteriden sonra efendi kılıklı bir genç gidip taklitçiyi buldu.

— Bakın, dedi. Sizin gibi kuş taklidi yapmak için çok şey vermeye razıyım. Meselâ, buyrun alın, işte bin lira.

— Hayhay, dedi taklitçi. Buyrun, alın şunu, ağzınıza koyun. öttürün şimdi...

Genç adam öttürdü ve gerçekten de göz kamaştırıcı bir netice aldı. Küçük cihazı ağzından çıkardıktan sonra, sordu :

— Doğrusu fevkalâde. Yalnız bir şey soracağım. Bunu üflerken hiç yutmuyor musunuz?

— Elbette, yutuyorum arada sırada, dedi taklitçi. Meselâ şimdiye kadar en aşağı on kere yuttum... Hatta bu gece bile.

GÖRÜŞ FARKI

— Bak yerde bir onluk yatıyor.

Ve atılıp kap... ...ununla dört şişe şarap, bir torba da patates kızartması alırız,» dedi. Öbürü cevap verdi :

— O kadar aç mısın yahu?

— «*Hortlak şatosu mu? Daha ilerde...*»

UTANGAÇ MODEL

5 YOLCU

— 1 —

JIM Dawson, başını salladı. «Hayır...» Belki de bu pek doğru değildi. Zaman zaman her şeyi terkedip, adaya dönmek için büyük bir istek duymuştu. Fakat son senelerde bu arzu iyice hafiflemişti. «Bir sürü işim vardı. Korkarım malikâneyi bir hayli ihmal ettim. Burayı satmağa kalktığım zaman da alıcı olarak ilk siz çıktınız.»

— «Buna memnun oldum. Evi bana sattığınız için seviniyorum. Malikâne hakikaten çok güzel.»

Evet, malikâne hakikaten çok güzeldi. Buranın yeni sahibesi de öyle. Ev, genç kadına göre bir yerdi. Jim Dawson da, Unga'ya dönmeği sırf Deirdre Biddulph yüzünden istemeğe başlamıştı...

Dışarıdan hafif, kederli bir ses aksetti. Sonra bu o hüzünlü halini kaybederek yükseldi. Bu feryatta gizli bir tehdit var gibiydi. Nihayet ses kesildi.

Konyak kadehini sımsıkı tutmuş olan Jim, dimdik oturmuştu. «Neydi bu?»

— «Ben bir şey duymadım.»

Genç kadının bir şey işitmemiş olması şaşılacak bir şeydi. Jim, yerinden fırlayarak, kapıya koştu. Bunu çabucak açtı. Hol, bomboştu. Mahzen kapısı da kapalıydı. Kapıyı her halde ya Valda, ya da Caleb kapatmıştı.

Jim, salona döndü. Deirdre, hayretle kendisine bakıyordu.

— «Bu gece sinirli gibisiniz, Mr. Dawson.»

— «Hayır. Sadece...»

— «Evet?»

— «Hiç, hiç...» Genç adam, kendini zorlayarak, ilâve etti. «Belki biraz asabım bozuk. Yorgunum. Son zamanlarda bir hayli işim vardı.»

Konuşurken, o sesin dışarıdan tekrar aksetmesini bekliyordu. Uluyan bir çiftlik köpeği miydi, yoksa şüphe ettiği gibi bir kurt muydu, buna o zaman karar verecekti.»

Deirdre, gülümsedi. «Uzun zamandan beri şehirde oturuyorsunuz. Böyle sakin yerlerin nasıl olduğunu unutmuşsunuz. Burası, 'medeniyete uzak' denilen adalardan. Şehirliler, böyle ani değişikliklerden rahatsız olurlar.»

Deirdre'yle münakaşa edebilir, koyu bir şehirli olmadığını söyleyebilirdi. Fakat meseleyi üstelemek istemedi.

— «Yalnız bizler---» Genç kadın, saatine bir göz attı. «Bir hayli erken yatarız. Biraz sonra odama çekildiğmi takdirde, bana kırılmayacağınızı umarım. Sizin yatmanız şart değil tabiî. Bir konyak daha için.»

Fakat Jim Dawson, boş kadehini masaya bıraktı. Genç kadın, içki sürahisini işaret edince de başını salladı. «Bu kadarı kâfi. Teşekkür ederim. Sabah erkenden kalkıp, işe başlamayı düşünüyorum.»

— «Buradan bir an evvel gitmeyi mi istiyorsunuz?»

Jim, ağır ağır, «Hayır,» dedi. «Böyle bir şeyi istediğim yok.»

Genç kadın, ayağa kalkarak, elini uzattı. Resmî ve nazik tavırlarla birbirlerine, «İyi geceler...» dediler. Fakat Deirdre, elini Jim'in avucundan hemen çekmedi.

Deirdre, mırıldandı. «Allah rahatlık versin.»

— «Size de.»

Genç mimar, merdivenlerden ağır ağır çıktı. En üst basamak, eskiden olduğu gibi hafifçe gıcırdadı. Koridorun ucuna erişince, yerdeki tahtanın ucu da eski günlerdeki gibi havaya doğru kalktı. Jim Dawson, kendisini zorlayarak, üzerine çöken uyuşukluktan kurtulmağa çalıştı. Böyle sakin sakin gidip yatmamalıydı. Yapması gereken işi sabaha bırakmamalıydı. Şimdi mahzene, lahdin olduğu yere inmeliydi. Lahdi açmalı ve--- eğer varsa içindekine bakmalıydı.

Jim, yatak odasına girerek, düşünceli bir tavırla kapıyı kapadı. Her halde biraz beklemesi ve Deirdre'yi endişelendirmemek için aşağıya usûlca inmesi daha doğru olacaktı. Tabiî, kadın uyanık olduğu ve mahzenden akseden sesleri işittiği takdirde daha da korkacaktı, o da başka.

Genç mimarın pijamalarını dikkatle katlayarak, yatağın üzerine koymuşlardı. Örtüleri açılmış olan yatak, Jim'i davet ediyordu âdeta. Mimar, elinde olmayarak, uzun uzun esnedi. Yatağa girip, uyuması, o meseleyi de ertesi güne bırakması ne kadar iyi olacaktı. Gündüz vakti işler daha kolay halledilirdi.

Pijamaları aldı. Bunların arasından kayan bir kâğıt yere düştü. Jim, eğilerek bunu aldı.

Kâğıda iri bir yazıyla bir kaç kelime karalanmıştı.

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

Valda»

Jim'in kaşları çatıldı. Madem kız kendisini görmek istiyordu, bunu yapmak için gündüz bir fırsatını bulamamış mıydı? Veya belki de ilk karşılaştıkları zaman Valda'nın kendisine söyleyeceği bir şey yoktu. Fakat sonra bir hâdise olmuştu... Acaba kız, Mrs. Biddulph'u mu kıskanıyordu? Bu kasvetli adada olabilecek bir şeydi bu. Valda küçükken Jim'e tapardı âdeta. Valda'nın kendisini pek az görmüş olmasına rağmen, küçük kızların yaptığı gibi, hakkında birtakım romantikçe hayaller kurmuş olduğunu da biliyordu.

Fakat bu ihtimal pek akla yakın değildi. Galiba genç kız, Jim'e mahzen hakkında bir şey söylemek istiyordu. Eğer öyleyse, Jim onu dinlemeğe dünden hazırdı.

Her halde Valda, Caleb'le yandaki küçük bölükte kalıyordu. Oraya gitmek için evi boydan boya geçmek ve aradaki kapıdan bölüğe girmek lâzımdı. Deirdre onun gecenin bu saatinde evin ıssız köşelerinde dolaşırken yakaladığı takdirde çok şaşıracaktı.

Jim, tereddütle duraklarken, dışarıdan korkunç bir çığlık aksetti. Kurt uluması da değildi bu. Bağıran bir kadındı. Evvelâ korku, sonra da ıstırapla haykıran zavallının sesi daha sonra korkunç bir hırıltı halini aldı.

Jim, cep fenerini odasına çıkarmıştı. Bunu kaparak, dışarı fırladı. Koridordan koşarak geçti ve merdivenlerden telâşla indi. Göz ucuyla, Deirdre'nin yatak odasından çıktığını gördü. Genç kadın, sabahlığını giymeğe çalışarak, onun peşinden atıldı.

Jim, ön kapıdan dışarı çıkarak, el feneriyle çakıllı yolu ve fidanların arasını taradı.

Sonra durakladı. Valda, çakıllı yolun yanında otların üstünde yatıyordu. Kız, sanki kendisini vahşice bir hücumdan korumak istermiş gibi, tek koluyla yüzünü örtmüştü. Vücudü gevşemişti. Caleb, torununun üzerine eğilmiş, kendi kendine bir şeyler söyleyerek, yaşlı adam da başını kaldırdı. Işık, yüzünde derin gölgeler meydana gelmesine sebep oluyordu. Adam, sanki kara göz yaşları döküyormuş gibi durmaktaydı.

Jim, daha bir şey söyleyemeden, Caleb ıstırapla başını salladı. Sonra ağır ağır doğruldu. Sendeledi. Jim, onu sıkıca tuttuktan sonra Valda'nın üzerine eğildi.

Kızın, kolunun altında korkunç, kıpkırmızı bir leke vardı. Bu parçalanmış olan gırtlağından omuzuna doğru akıyordu. İğrenç ve vahşi bir mahlûk, Valda'nın boynunu parçalamıştı. Tıpkı kuduz bir köpek veya iri bir fare gibi...

Çakılların üzerinden Deirdre'nin ayak sesleri aksetti. Topuzunu açmış olduğu için uzun saçları omuzunu okşuyordu. İncecik geceliği ve bol etekli sabahlığıyla, Valda kadar genç ve himayesiz duruyordu.

— «Ne var? Kim---?»

Bakışları Jim'in yanından kayarak, cesedi buldu. Valda'yı tanımıştı tabiî. Mimarın konuşmasını bekledi. Sanki onun her şeyi izah edeceğini, bir iki kelimeyle korkularını yatıştıracağını umuyordu.

Jim, kısaca, «Ölmüş,» dedi.

— «Fakat--- neden? Valda'yı öldürmeyi kim ister?»

Caleb, boğuk bir sesle, «Vahşi bir köpek,» diye cevap verdi. «Veya kuduz bir köpek.»

Fakat yaşlı adam buna pek ihtimal vermiyordu. Jim de öyle. İki adam birbirlerine baktılar.

Mimar, Deirdre'ye doğru bir adım attı. O sırada eli, fidanlardan birinin dalındaki bir yaprağa dokundu. Yaprak, parmağına yapıştı. Jim, elini telâşla çekerek, ışığa tuttu. Parmağının üzeri kan olmuştu.

Belki Valda yere yığılmadan evvel sendeleyerek, fidana tutunmağa çalışmıştı.

Jim, feneri fidana doğru tuttu. Yaprakları kan içindeydi bunun. Işık, yapraklardan yerdeki kan izlerine kaydı. Bunları evvelâ otların üzerinden biri bırakmıştı.

Evin kapısına doğru gidiyordu bunlar.

Jim, Caleb'e, «Sen Mrs. Biddulph'la meşgul ol,» diye mırıldandı. Kadının itirazlarına aldırmayarak, eve koştu ve hızla hole girdi.

Merdivenlerden telâşla indiği için, mahzen kapısına doğru uzanan izleri farketmemişti. Halbuki bunlar o kadar barizdiler ki. Kapalı olan mahzen kapısının önünde sona eriyorlardı. Fakat, Jim, izlerin orada bitmediğini biliyordu. Bunların, kapının arkasındaki merdivenlerden indiğinden emindi.

Anahtar, çivide takılıydı. Mimar, bunu alarak, kapıyı açtı. Fenerin ışığı karanlığı deldi.

Kan izleri merdivenlerden aşağıya iniyordu. Jim, basamakları ikişer ikişer atladı. İzler, tahmin ettiği gibi taş lahde doğru gidiyordu. Jim, ağır ağır ilerleyerek, lahdin yanında durdu. Sanki boğazını demirden bir el sıkmağa başlamıştı. Zorlukla nefes alıyordu.

Genç adam, lahdin üzerine eğilerek, kapağı açmağa çalıştı.

Artık demir kola, kesere lüzum yoktu. Kapak, kolaylıkla açılacaktı. Bu sadece biraz ağırdı, işte o kadar. Jim, tamamiyle karanlıkta kalmayı istemediği için, feneri koltuğuna sıkıştırarak, iki eliyle kapağın kenarını sıkıca yakaladı. İki defa asıldı. Ve kapak açıldı. Jim, sendeleyerek, gerilerken, fenerin ışığı duvarları ve tavanı aydınlattı.

Genç mimar, feneri sıkıca tuttu.

Lahdin içinde, iskeletimsi bir ceset yatıyordu. İskeletimsi. Fakat tam mânasıyla iskelet değil. Zira kemiklerin üzerinde hâlâ et vardı. Eskimiş deriye benzeyen, sararmış, kurumuş etler. Bunlar, canlılarla alay edermiş gibi kemiklere sıkıca sarılmışlardı.

Birdenbire kapak kapanıverdi. Jim, haykırdı. Kapak sol elini çizmişti. Farkına varmadan, elini kaldırarak, baktı. Bunun üzerinde birbirine para-

Jim, biraz daha bekledikten sonra kontrbüfenin üzerinde duran tabancayı aldı. Bunu, belirli bir biçimde döktüğü gümüş kurşunlarla doldurmuştu. Silâhı bütün gün yanından ayırmamış, odayı karanlık basınca da büfenin üzerine koymuştu. Deirdre, tabancaya bir iki defa bakmıştı. Jim'in vaziyeti izah etmesini beklermiş gibi bir hali de vardı. Fakat genç adam hiç bir şey söylememişti.

lel, dört sıyrık vardı. Sanki vahşi bir hayvan onu pençeleğe çalışmıştı.

Jim, birdenbire mahzenin duvarları üzerine doğru geliyormuş gibi bir hisse kapıldı. Oradan kaçması lâzımdı. Deli gibi merdivenlere doğru atılır ve basamakları ikişer ikişer çıkarken aklına Deirdde Biddulph geldi. Kadın, Valda'nın öldürüldüğü yerde bekliyordu. Caleb, onou koruyamazdı da.

Deirdre, bu evin sahibiydi. Genç kadının hayatı, aklının alamıyacağı bir şekilde tehlikedeydi. İnsan, lahdi, kan izlerini ve Valda'nın parçalanmış gırtlağını gördükten sonra ister istemez Cosmo Valdemar'ın lânetine inanmağa başlıyordu.

Jim, holden ilerlerken, Deirdre'yle Caleb de içeri girdiler.

Genç mimar, kadının o mânevi kuvvetine tekrar hayran oldu. Deirdre'nin rengi uçmuştu ama kadın titremiyordu. Başka bir kadın, bilinmeyen, karşı duyulan korku yüzünden sinir krizleri geçirir veya ciyak ciyak bağırararak, sualler sorardı. Deirdre Biddulph, sakindi.

Jim, «Tabiî,» diye düşündü. «Nasıl bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu bilmiyor bile.»

Genç kadın, ona doğru ellerini uzattı. Gösterdiği tek zaaf işareti de bu oldu zaten. Jim, Deirdre'nin ellerini tuttu. Kadının parmakları buz gibiydi. Fakat o da Jim'in elini usulca sıkmasına mukabele etti.

Jim Dawson, «Hemen odanıza çıkın,» diye başını salladı. «Oradan da ayrılmayın.»

— «Fakat, Valda? O zavallı yavrucağu dışarıda bırakamayız ki.»

— «Caleb, Valda'nın cesediyle meşgul olur.» Genç adam mahsus sert ve haşin bir tavırla konuşuyordu. «Dediğimi ya-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

KILIÇLARIN GÖLGESİNDE

Karaoğlan ve Emircan, Selahaddin-i Eyyubî'ye yapılacak suikastten haberdar olunca; Halep'ten çıkabilmek için çareler ararlar. Bir esir kafilesine katılarak şehirden çıkarlar. Fakat henüz hürriyetlerine kavuşamamışlardır...

pın. Odanıza çıkın. Kapıyı da kitleyin.»

— «Fakat ben de meselenin aslını öğrenmek...»

— «Yakında öğrenirsiniz. Bu işi bana bırakın. Mesele halledilmedikçe odanızdan çıkmanızı istemiyorum.»

Genç adam, hissetmediği bir cesaret ve emniyetle konuşmuştu. Fakat genç kadın onun sözlerini dinledi. Usulca başını sallayarak, yukarıya çıktı. Bir ara sahanlıkta durarak, Jim'e de baktı. Jim, ancak Deirdre odasına girdikten sonra Caleb'e döndü.

— «Valda, odama, beni görmek istediğine dair bir not bırakmış. G galiba--. bu mesele hakkında bazı şeyler biliyordu.» Daha açıkça konuşamıyacaktı. Başıyla mahzenin kapısını işaret etti. «Tabancan var mı, Caleb?»

Yaşlı adam, başını salladı. «Evet.»

— «Onu bana getir.»

Caleb, tereddüt etti. «Ne yapacaksınız?»

Jim, ciddî bir tavırla, «Bu gece o lahitten bir 'şey' çıktı,» diye cevap verdi. «Acaip ve kötü bir şey. Valda'yı neden öldürdüğünü bilmiyorum. Vahşiliğinden mi? Kana susamış olduğu için mi? Yoksa Valda onun nasıl bir mahlûk olduğunu bildiği ve bana bunu haber vermeğe kalktığı için mi? Bilmiyorum. Bildiğim bir tek şey var. O mahlûkun ikinci kurbanının kim olduğu.»

— «Waldemar'ın lâneti-.-»

— «Evet. Waldemar'ın lâneti. Evin sahibinin daima tehlikede olduğu söylenirdi. Waldemar, kurtulduğu zaman, tekrar insan kılığına girecek, onun tabuttaki yerini de evin sahibi alacaktı. Hikâye böyledi değil mi? İçeride büyük babamdan kalma, eski bir gümüş tas var. Onu eritip, tabanca için kurşun yapacağım. Yarın gece lahdin kapağı açıldığı zaman, ben de bekleyeceğim. Yarın gece...»

☆☆☆

ERTESİ günü güneş bulutların arasından bir türlü sıyrılamadı. Bulutlar, adanın üzerine inmişlerdi sanki. Hava boğucuydu. Yeşil tarlalar, kurşunileşmiş, evin arkasındaki tepeler hafif bir siste erimişlerdi.

Jim, hazırlıklarını tamamladı. Deirdre'yle fazla konuşmadı. Kadına bir şey söylemek istemiyordu. Fakat usta bir yalancı olmadığının da farkındaydı. Deirdre.ye köye inmesinin tehlikeli olacağını söyledi. Civara kuduz bir köpek dadanmıştı. Onun icabına bakmak lâzımdı. Bu meseleyi halledecekti. Fakat genç kadına bunu nasıl yapacağını açıklamak niyetinde değildi. İşin garibi, Deirdre'nin korkmuş gibi bir hali yoktu. Jim'in sert bir tavırla konuşması, hatta kendisine emretmesi hoşuna gitmiş gibiydi.

Caleb, torununun cesedini âdeta şefkatle odasına götürmüştü. Valda, o gün ve gece orada yatacaktı. Caleb, derhal köye inmek istemişti ama Jim, bu tehlikeyi göze alamamıştı. Hâdiseyi, ancak mesele halledildikten ve o korkunç mahlûk ortadan kalktıktan sonra dünyaya veya bu küçük köye açıklayabilirlerdi. İyi niyetli balıkçılar ve köydeki tek polis memurunun malikâneye doluşmaları vaziyeti büsbütün güçleştirecekti.

Sinirleri kopacak kadar gerilmiş olan Jim Dawson, karanlık basmasını bekledi. Deirdre'yle akşam yemeği yerlerken, gayet sessiz ve düşünceliydi. Yemekten sonra genç kadını odasına erkenden çıkmağa ikna ederek, kendisinin biraz çalışacağını söyledi. Deirdre, münakaşa etmedi. Jim'in ne yapacağını da sormadı. Anlaşılan genç mimara itimadı vardı. Her şeyi ona bırakmıştı.

Jim, bu korkunç hâdise sona erdikten sonra kadına söylemesi lâzım gelen bir çok şey olduğunu düşünüyordu. Bu son gece ve gün, bu gergin hava aralarında, alâlâde şartlar altında bir haftada olmayacak bir samimiyetin belirmesine sebebiyet vermişti. Jim, «Bu hâdiseden sonra, ona bazı sualler sormak cesaretini bulacağım.» diye düşünüyordu. «Bu benim hakkım. Hatta Deirdre'ye bana nasıl cevap vermesi lâzım geldiğini de söyleyeceğim.»

Fakat evvelâ, genç kadını tehdit eden o iğrenç mahlûkun ortadan kalkması lâzımdı. Bunu Deirdre, daha vaziyeti anlamadan yapmak lâzımdı.

Jim, «Unutmayın,» dedi. «Kapınızı kitleyin.»

Deirdre, uysal uysal başını salladıktan sonra yukarı çıktı.

Jim, biraz daha bekledikten sonra kontrbüfenin üzerinde duran tabancayı aldı. Bunu, belirli bir biçimde döktüğü gümüş kurşunlarla doldurmuştu. Silâhı bütün günün yanından ayırmamış, adaya karanlık basınca da büfenin üzerine koymuştu. Deirdre, tabancaya bir iki defa bakmıştı. Jim'in vaziyeti izah etmesini beklermiş

(Devamı 32. sayfada)

Esircilerin ansızın kalkıp yola koyulmalarından korkan Karaoğlan, bütün geceyi gözünü kırpmadan onları gözetliyerek geçirdi...
TANYERİ KIZARMAĞA BAŞLAMADAN YOL HAZIRLIĞINA GİRİŞTİLER İYİ Kİ UYUMADIM. YOKSULLARIN BÜTÜN ÜMİDİ BENDE!..

Esirciler yeniden yola koyuldular. Bu kez ceza olsun diye esirleri aç ve susuz bırakmışlardı. Emircan ve arkadaşları tam bir ümitsizlik içinde, neşeli kervanın arkasından sürükleniyorlardı...

EMİRCAN'A PEŞLERİNDE OLDUĞUMU BİLDİRSEM İYİ OLUR. CESARETİNİ TOPLAR. ŞU EN ARKADA GİDEN ESİRCİYİ PEK SEVDİM. ONDAN YARARLANMALI...
Esirlerin en arkadaki gözcüsü tatlı rüyalar içinde gidiyorken...
Yüzüne ustaca dolanan bir kamçı ile atından tozlu yola çekiliverdi...
Kafile hiçbir şey olmamış gibi yoluna devam ediyordu. Sadece arkaya bırakılan dalgacı gözcünün yerini çakı gibi bir delikanlı almıştı, o kadar...

63
Bir ara dalgın ilerliyen Emircan, Karaoğlan'ın ne yapıp edip kendisini de kurtaracağını, ama bunu ne zaman ve nasıl yapacağını...
...düşünürken tepesine bir fiske vuruldugunu gördü. Döndü baktı...
KAFAMA SANKİ UFAK BİR TAŞ ATILDI. NE OLA Kİ?..
Esirleri arkadan takibeden Arabın giysileri içinde Karaoğlan'ın kendisine göz kırptığını gördü...
VAY KORKUSUZ KERATA VAY! BU KADAR YAKINIMIZDA OLACAĞINA İMKÂ YOK İNANAMAZDIM

Araplar'ın yol boyunca sıksık afyon çekmeleri ve sürekli yarı sarhoş olmaları Karaoğ-lan'ın işini kolaylaştırmıştı.Kimse durumu sezecek halde değildi.

Kervan, daha doğrusu hayvan_ların sezgisiyle yol alıyordu. Akşama doğru, Fırat nehrinin ufak kollarından birinin kıyısına kurulmuş bir kaç toprak damlı bir köye geldiler. Araplar atlarından indiler.

BİZİM EMİRCAN'LA BİR ESİRİ ŞU ESKİ KULEYE KAPATMAĞA GÖTÜRÜYORLAR. KULE PEK ENAYİ BİR YAPI...
65
Araplar, öteki esirleri de ikişer ikişer başka damlara kapattılar...
KAPILARA NÖBETÇİ KOYUN! KAÇMAĞA KALKARLARSA ACISINI SİZDEN ÇIKARIRIM.
KAÇMAMIZA İMKÂN KALMADI GALİBA, EMİRCAN KAPININ ÖNÜNE ÇÖKÜP OTURDULAR...
KORKMA SAİD! KARAOĞLAN BİZİM İÇİN BİR ŞEYLER YAPACAKTIR. HEM DE ŞEYTANIN BİLE AKLINA GELMİYECEK ŞEYLER!
Reisleri köye çekilince, kalan Araplardan biri, atların arasında oyalanan Karaoğlan'a seslendi...
HEEY! BRE MEMUN! NICE OYALANDIN ŞU ATLARIN KIÇINDA... GİT KÖYE DE SICAK BİR AŞ GETİR BİZE...
Karaoğlan bu işe pek sevinmişti.
HAY YAŞA! KÖRÜN İSTEDİĞİ TEK GÖZ. TANRI VERDİ İKİ GÖZ...

Karaoglan, hemen köyün mutfağına koştu...
AŞÇI BENİ ESİRCİLERDEN, ESİRCİLER DE AŞÇININ YAMAĞI SANACAK!
66
HEY AŞÇIBAŞI! BİZİM KİLER AÇ AYI GİBİ HOMURDANIYORLAR. YİYECEK NE VAR?..
AZICIK BEKLE, ONLARA ACISI BOL BİR UN ÇORBASI VEREYİM. SAKIN PARMAKLARINI DA YEMESİNLER HAA!..
İŞTE BİR DELİKANLI! ELİNDE KOCA BİR KÂSEYLE GELİYOR!..
BİR GELEN VAR, AMA BU KARAOĞLAN DEĞİL. NEREYE KAYBOLDU ACABA?..
ÇABUK OL BE VELED!.. BİRAZ DAHA SALLANIRSAN BACAKLARINI İYİCE YÜRÜMEZ EDERİM SENİN...
Delikanlı korkmuş gibi biraz hızlandı...
BAŞKA ZAMAN OLSA BEN SENİN KAFANI KIRARDIM, AMA ŞİMDİ BENİ TANIMAMIŞ OLMANA PEK SEVİNDİM.

HAYDİ! KOY ŞU KASEYİ ORTAYA. KAŞIKLARI DA BIRAK GİT!.. BURALARA SOKULMAK YASAK ANLADIN MI?..
SAİD... HAZIR OL, BU GELEN KARAOĞLAN. BİR ŞEYLER OLABİLİR...
DAYI BU KAVAL SİZİN Mİ? BİRAZ ÇALABİLİR MİYİM? YEMEĞİNİZİ DE NEŞELİ YEMİŞ OLURSUNUZ!
SANA ÇEKİL GİT DEDİK. BİZ KAVALI KENDİMİZ ÇALAR KENDİMİZ DİNLERİZ. HAYDİ YALLAH! BAK YOKSA...
OLUR OLUR. AMAN BOZULMA! GİDİYORUM. KAVAL SESİNE BAYILIRIM AKSİ GİBİ...
PSSST! EMİRCAN!
EVET KARAOĞLAN BURADAYIZ! İŞLER YOLUNDA MI?..

EMİR C... ŞUNU... PENCERE DEMİRİNİ SÖKMEĞE BAK... ELİNİ ÇABUK TUT HERİFLER BENDEN HUYLANIYOR.
ŞANSIMI BİR KEZ DAHA DENİYEYİM. KARINLARI DOYDU, KEYİFLERİ YERİNE GELMİŞTİR.!
Karaoğlan, yapmacık bir ürkeklikle Arapların yanına yaklaştı...
AMMA SIRNAŞIK MAHLÜKMUŞUN HA! LAFTAN ANLAMAZ MISIN SEN?
HAYIRLI AKŞAMLAR. HANİ KAVAL ÇALACAKTINIZ. BEKLEDİM BEKLEDİM BİR ŞEY YOK!
YAHU DAYI... BAK KARNINIZ DOYDU. ŞİMDİ DE KAVAL ÇALIP EĞLENECEKSİNİZ. BIRAKIN BEN DE ŞURACIKTA OTURUP FELEKTEN BİRGÜN ÇALAYIM.
PEKALÂ, PEKALÂ.! HAYDİ İLİŞ ŞU KIYIYA DA USLU USLU OTUR... SENDEN GELECEK ZARAR YIĞINLA GELSİN BE.!

KARINLARI DOYDU, ŞİMDİ DE MEŞKE BAŞLADILAR. ELİMİZİ ÇABUK TUTALIM EMİRCAN!
KORKMA! BUNLAR BİR GAZEL TUTTURDU MU SABAHACA SÜRER.
69
Arapların şamatası gökleri çınlatıyor, Karaoğlan da onlara uymuş el çırpıyordu...
Bu gürültüde toprak duvara inen demir darbelerinin duyulmasına imkân yoktu...
Bu musikî şöleni en çok Karaoğlan'ı keyiflendirmişti sanki... Tek başına yaptığı gürültü, bütün Arapları bastırıyordu...
Ve bu arada Emircan kulenin demir kafesini sökmüş dışarı çıkmayı başarmıştı...

Arapların, yanık çatlak sesle çektikleri yaleller çorak düzlüğe dalga dalga yayılırken iki esir karanlığa karışmıştı bile...
KOŞ SAİD..! KARAOĞLAN KAÇTIĞIMIZI GÖRDÜ. ŞU İLERDE ONU BEKLİYELİM.
Üç arkadaş şafak sökene k
yaya yürüdüler. Emircan ya
bir şa biliyordu. Oraya doğ
bir ihtiyatla ilerlediler...
Araplar kendi âlemlerine dalmışlardı. Karaoğlan'ın selâmını gören bile olmadı.
EH! ARTIK BEN GİDEYİM DÜNYANIN EN BÜYÜK KAVALLARI..ŞEY.. EN USTA KAVALCILARI.
HİŞŞŞT! KARAOĞLAN BİZ BURADAYIZ!

KUŞ SAİD..! KARAOĞLAN KAÇTIĞIMIZI ...ÖRDÜ. ŞU ...LERDE ONU BEKLİYELİM.
Karaoğlan, Emircan'la Said'in iyice uzaklaşmasını bekledi. Bir süre sonra, ilerdeki bir tümseğin arkasında bir gece kuşu üç kere acı acı öttü...
TAMAM! BU İŞ DE OLDU. ŞUNLARA BÜYÜK BİR TEŞEKKÜR SALLAYIP GİDEYİM.
Üç arkadaş şafak sökene kadar yaya yürüdüler. Emircan yakında bir şa... biliyordu. Oraya doğru bin bir ihtiyatla ilerlediler...
HİŞŞŞT! KARAOĞLAN BİZ BURADAYIZ!

İŞTE GELDİK ŞARA... BUGÜN CUMA. BÜYÜK PAZAR KURULMUŞTUR.
CUMAYA RASTLAMASI İYİ OLDU... ŞARA GİRİP ÇIKAN ARABALARI GÖRÜYOR MUSUNUZ... BU KALABALIKTA RAHAT AT OYNATIRIZ.
72
SİZ HELE OTURUP DİNLENE DURUN. BEN DE KENDİME GÜZEL BİR KAMÇI ÖREYİM. KARNIMIZI ONUN SAYESİNDE DOYURABİLECEĞİZ ANCAK...
SONRA DA SELAHADDİN-İ EYYUBİ'NİN OTAĞINA YETİŞMEMİZ GEREK..!
EVET, AMA DAHA ÖNCE BİZE AT GEREK. ŞİMDİ İLK HEDEFİMİZ PARA KAZANMAK! HAYDİ!..
Gün iyice ilerlediği sırada üç arkadaş bir kafilenin ardından şara girdiler. Şimdi Karaoğlan'ın elinde iyi-kötü bir kırbaç sallanıyordu...
SAPI DAHA PEK YUMUŞAMADI KAMÇININ. AMA YİNE DE İYİDİR. BİR İKİ OYUN YAPABİLİRİM.

Biraz sonra bir haber bütün pazaryerini altüst etmişti...
ŞURADA BİR GENÇ VAR. KAMÇISIYLE OLMADIK OYUNLAR YAPIYOR. GİDİP SEYREDELİM.
HELÂL OLSUN BE! BU GÖRÜLMÜŞ ŞEY DEĞİL!
KIRBACINA HER İŞİ YAPTIRIYOR. DEMİN BİR KADININ YÜZÜNE DOKUNMADAN PEÇESİNİ AÇTI...
EVET EFENDİLER!.. YALNIZ SİHİRLİ KIRBACI HEP BELEŞ SEYREDİYORSUNUZ. ORTAYA BİR KAÇ KURUŞ ATIN. YAHUT BAHSE GİRİN. HAYDİ!..
ŞUNUNLA BİR BAHSE GİRSENE GIANNİ!..
EVET! FAZLA ATIYOR. ŞUNA BİR İSPANYOL DERSİ VEREYİM.

74
BANA BAK DELİKANLI ..! BİZİM İSPANYOL SEYİSLERİ BU SENİN ÖĞÜNDÜĞÜNÜN DAHA İYİSİNİ YAPIYOR.
BÜTÜN AVCILAR GİBİ SEN DE ATIYORSUN SİNYOR. OMUZUNDA YAY VAR. ŞU KABAKLARA NİŞAN AL, OKUNU HAVADA YAKALAYIM.
KABAKLARA NİŞAN ALMAK ÂDETİM DEĞİLDİR.
HEDEF OLARAK BİR İNSAN KULLANMAK İSTER MİSİNİZ SİNYOR ?..
EMİRCAN'IN SESİ... NE DEMEK İSTİYOR ACABA ?
HEDEF BEN OLACAĞIM SİNYOR! ARKADAŞIM DA BANA ATACAĞIN OKLARI HAVADA YAKALIYACAK. SEN DE HER DENEYECEĞİN ATIŞ İÇİN BİZE BİR AT VERECEKSİN. TAMAM MI ?..
EEE..! ŞEY...
TAMAM. ÇOK SEVİNDİM BU İŞE. HELE SEN GEÇ BAKALIM KARŞIYA!..

Emircan, karşıya geçti. Karaoğlan kamçısını hazırladı... Bütün çarşıyı bir ölüm sessizliği kaplamıştı...
75
ŞU EMİRCAN'IN YAPTIĞI İŞE BAK! YA HERİFİN OKUNU YAKALI-YAMAZSAM ... NE İSE... CESA-RET VER BANA TANRIM!
İspanyol subayı yayına bir ok yerleştirdi. Karaoğlan yerinde yaylandı, gerildi... Fakat bütün gözler korkmadan duran Emircan'ın üstünde toplanmıştı...
YAYI ÇOK GERDİ... BİR YAKALIYA-MAZSAM EMİR-CAN GİDECEK!
İspanyol subayı, adam öldürmenin tadını çıkarırcasına işi ağırdan alıyordu...

76
Yay, sonuna kadar titremeden gerildi. Ve bir ıslık çarşıyı kaplayan ölüm sessizliğini yırttı. Ok yaydan çıkmıştı...
Kamçının ucu İspanyolun okuna bir ok yılanı gibi sarılmıştı-
Aynı anda bir şaklama duyuldu... Karaoğlan da kamçısını sallamıştı...
VAY ÖLÜSÜ KANDİLLİ, GEÇMİŞİ KINALI ŞEYTAN YAVRUSU.. OKU HAVADA YAKALADI BE!
BU GÖRÜLMÜŞ ŞEY DEĞİL. KİME ANLATSAM İNANMAZ.
Fakat asıl ecel terini Karaoğlan dökmüştü.
PUFFFF! ÖMRÜMDE BÖYLE KORKU GEÇİRMEDİMDİ...

İspanyol subayı gördüğü şeyle şaşkına dönmüştü..
BRAVVO! BAŞKA OK DENEMEK İSTEMİYORUM. KAÇ TANE AT İSTİYORSANIZ VERMEĞE HAZIRIM!
DİNLE DELİKANLI. BİRAZ SONRA BULUŞACAĞIM ŞÖVALYE PEDRALBA'YA SENDEN BAHSEDECEĞİM. ONUN EMRİNE GİRMEK İSTERSEN.
ŞÖVALYE PEDRALBA MI? BURADA MI?..
EVET! YAVAŞ SÖYLE, KİMSE DUYMASIN. YOKSA, ONU TANIYOR MUSUN?
HEM DE ÇOK İYİ TANIRIM. KENDİSİNİ GÖRMEYİ ÇOK İSTERDİM, AMA ÖLÜM DÖŞEĞİNDE BENİ BEKLİYEN ANAMA GİDİYORUM. BİZE ÜÇ AT VERİN DE ONA YETİŞELİM.
Biraz sonra...
DOĞRUSU GÜZEL ATLAR. HEMEN YOLA ÇIKALIM. PEDRALBA BİZİM BURADA OLDUĞUMUZU DUYARSA...
Yanlarına acele bir iki lokma azık alıp yola çıktılar. Çarşıdan geçerken halk onları bir kahraman gibi alkışlıyordu.

Bu sırada İspanyol subayı da şarın büyük konaklarından birine gelmiş, taş merdiveni çıkıyordu.
EMİNİM Kİ PEDRALBA BU ANLATACAĞIM ŞEYE İNANMIYACAKTIR!
GEÇ KALDIN GİANNİ... YEMEĞE BAŞLAMAK İÇİN SENİ BEKLİYORDUK!
HEPİNİZDEN ÖZÜR DİLERİM FAKAT ÇARŞIDA BENİ HAYRETLER İÇİNDE BIRAKAN BİR ŞEY OLDU DA...
Gianni'nin anlattıklarını Şövalye Pedralba, kelime kaçırmadan dinlemişti...
NE OLDU ŞÖVALYE PEDRALBA?.. RENGİNİZ UÇTU, RAHATSIZ MISINIZ YOKSA...
ÖZÜR DİLERİM DOSTLARIM. ÇOK ÖNEMLİ BİR İŞ ÇIKTI BANA.
Şövalye Pedralba, eliyle yüzündeki yara izini gösterdi...
DUYDUNUZ YA BEYLER... KENDİSİYLE MUTLAKA KARŞILAŞMAK İSTEDİĞİM PEK USTACA KIRBAÇ KULLANAN BİR GENÇ VARMIŞ PAZARYERİNDE... HOŞÇA KALIN... AFİYET OLSUN...

Bu sırada Karaoglan'la Emircan, duraklamadan yol alıyorlardı..
KARAOĞLAN.! ŞU ÇAMLARIN ALTINDA BIRAZ DİNLENSEK İYİ OLUR. ATLAR ŞİŞTİ.!
79
KARŞIYA GEÇELİM DE ÖYLE. BELKİ DAHA AZ GÖLGELİK, AMA GÖRÜŞ AÇISI GENİŞ.!.. ARKAMIZDAKİ YOLU GÖZETLİYEBİLİRİZ.

BAK.! ŞİMDİDEN, YÜKSELEN BİR TOZ BULUTU GÖRÜNDÜ BİLE.! KÖPOĞLULAR, HİÇ GECİKMİYORLAR.!
EVET.! HAKLIYMIŞSIN.

Göklere yükselen toz bulutuna sebeb olan atlılar biraz sonra yetiş. tiler...
Gelenler Şövalye Pedralba ve adamlarıydılar... Şövalye ilerde gölgede oturan yerliye doğru atını sürdü..
HEEY.! BANA BAK .! BİRAZ ÖNCE BURADAN DÖRT ATLI GEÇTİ Mİ ? NE YANA GİTTİKLERİNİ GÖRDÜN MÜ ?..
EE .!.. EVET.! KAHRAMAN ŞÖVALYE EFENDİMİZ.!.. ŞU YANA DOĞRU ATLARINI ÇATLATIRCASINA KOŞTURARAK GİTTİLER. BİRAZ ZOR YETİŞİRSİNİZ.!..

Futbolun Kralları Kimler Olacak?

DÜNYA Kupasında artık ilk şanslar belirmiş bulunuyor. Çekilen ilk tur kur'aları hemen hemen denk kuvvetleri bir araya getirdi. Dörderli 4 grupa ayrılan 16 takım arasında şimdiden çeyrek finallere kalmayı garantilemiş görünen takım fazla değil.

Bildiğiniz gibi ilk kapışmalar dörderli gruplarda olacak ve her grupta birinci ve ikinci olacak takım çeyrek finallere kalacaklar. Dömifinal için de elbette ki ikinci kur'aların rolü büyük. Şimdilik çekilmiş bulunan ilk kur'alar A grupunda en çetin rakipleri bir araya getirmişe benziyor. Düşünün bir kere, iki defa Dünya Şampiyonu Brezilya, Avrupanın en teknik iki takımı olan Portekiz ve Macaristanla aynı grupta, üstelik çetin ceviz Bulgaristan da bu grupta bulunuyor. Şampiyonun bu gruptan çıkması çok kuvvetle muhtemel. Macarlara bakarsanız Brezilya bu grupta eriyip gidecek, çeyrek finallere dahi kalamayacaktır. Böyle bir sürpriz halinde, Brezilyayı eleyebilen Portekiz veya Macaristanın şampiyonluk hakkıdır.

Esasen bu defaki Kupa'da sürpriz takım olarak gösterilenler Portekiz ile İtalya'dır. Avrupanın bu iki diri takımı aynı zamanda, mücadele gücü yanında, teknik olgunluğu ile İtalya ile Portekiz hakikaten ümit veriyor. Diğer takımlardan, meselâ Rusyanın, Batı Almanya'nın bunlar kadar tekniği ve supleksi yok. Öteki takımlardan en şanssızlarından başlayalım, Kuzey Kore, Meksika, İsviçre, Şili, İspanya, Bulgaristan Fransa'nın şampiyonluk şansı hiç yok gibi.

Şimdi, ilk tur maçları için, gruplardaki durumu gözönünde bulundurarak, çeyrek finallere kalması muhtemel takımı tahmin edelim: Brezilya, Portekiz - İngiltere, Fransa (Uruguay) - Rusya, İtalya - Batı Almanya, Arjantin (İspanya). Bundan sonrası da kur'a meselesi... Fakat dömifinale kalması bize göre en muhtemel takımlar da şunlar olabilirler: Brezilya, İngiltere, İtalya, Arjantin, (B. Almanya).

Üçüncü defa Dünya Şampiyonu olmak ve Dünya Kupası'nı temelli olarak kazanmak azminde olan, son derecede ilmî bir şekilde hazırlanan Brezilya'nın elinden bu defa da kupayı koparmak çok zora benziyor; fakat kendi sahasında ve seyircisi önünde İngiltenin de elbette ki şansı büyük. Eğer futbolün mucitleri bu defa da Kupa'yı alamazlar veya hiç değilse finale kadar yükselemezlerse İngiliz futbolü bu muazzam kalkınma şansını bir daha elde edemez. İtalyan futbolü için de bu büyük bir tecrübedir; **zira İtalyan tek seçicisi** Fabbri mevcut tecrübeli ve yarım kan İtalyanları bir kenara bırakıp yeni yetişenleri millî takıma aldı, bu gençlerin şanslarını arttırmak için İtalyan kulüplerinin yeni yabancı futbolcü transferine mani oldu. Bakalım bu gayretler ne netice verecek. Ruslar için de bu Kupa çok önemli. Dünya Kupasına üçüncü defa katılıyorlar. Bu defa sık sık millî maç yaptılar, birkaç kere Güney Amerikaya gittiler ve orada tekniklerini ilerletmeye çalıştılar. Eğer bu defa da derece alamazlarsa Rusların nasibi olmadığı anlaşılacaktır.

Futbolumuzda Tarihî maçın Onuncu Yıldönümü

19 ŞUBAT 1956 tarihi futbolümüzde unutulmaz bir gündür. O gün dünyanın en iyi takımı ünvanını devam ettirmekte olan Macar millî takımı, Ay - Yıldız'lıların karşısında aciz futbolcular seviyesine düşmüşlerdi.

Kış ortasında millî maç için İstanbul'a gelen Macar millî takımı, Mithatpaşa sahasının karla kaplı olması yüzünden İzmir'e ve oradan Ankaraya geçmiş, arkasında bir sürü hayran ve gol bırakarak İstanbul'a millî maç için dönmüştü. Gece yarısından itibaren stad kapısında bekleşen meraklıların doldurduğu Mithatpaşada sahaya çıkarken mağrur Macarların akıllarının ucundan bile değil mağlûbiyet beraberlik, belki de gol yeme ihtimali bile geçmiyordu. Isınma sırasında, törende oyuncuların bu düşüncelerini yüzlerinden, hallerinden okumak güç değildi.

Macarların ünlü ve ideal takımlarından bu maçta sadece kaleci Grosits ile Koçis oynamamış ve kadro şöyle düzenlenmişti :

Farago - Buzanski, Szojka - Bozsik, Lantos, Kotasz - Toth II, Machos, Tichy (Hidegkuti), Puşkaş, Czibor.

Türk takımı ise bu tarihî maçı şu kadro ile oynadı :

Turgay - B. Ali, B. Ahmet - Mustafa Ertan (Saim), Naci, Nusret - İsfendiyar, Coşkun, Metin, Kadri, Lefter.

Yugoslav hakemlerin yönettiği maçın başlarında Macarlar kendilerinden çok emin oynarlarken 6. dakikada Lefter şahane bir vole golle hepsine soğuk bir duş hazırladı: İsfendiyarın yılan gibi bir ka-

(Devamı 32. sayfada)

RED KİT / Mahkemede

PEKOS'UN DOĞUSUNDA...
ŞU MEDENİ KANUNU OKUYALIM BİRAZ... FAYDALI ŞEYLER VAR İÇİNDE!
MERHABA HÂKİM!
MERHABA RED KİT!.. SENİ BEKLİYORDUM!
... CO'YA SENİ GETİRMESİNİ SÖYLEDİM... AMA ÇÖZEMEZDİ SENİ TABİİ...
... SENİ ASACAKLARINI ÖĞRENDİM DE CO'YU GÖNDERDİM.
TEŞEKKÜR EDERİM!
46

SÜRÜMÜ ALIP GİTMEM VE ŞEHRİ KURTARMAM LÂZIM. BANA YARDIM EDER MİSİN?
TABİİ... EĞLENİRİZ!
AZ SONRA LÂNGIRTTA...
ay! ay!
BET TİKET'E HABER VEREYİM!
47

RED KİD, HAKİM VE AYI
HA!.. HEPSİNİ ASACAĞIM!
ÇOK GÜZEL OLUR!
HELO!
HELO!
GIRRRR!
ŞU BEYLERE İÇKİ VER JAKİNTO! AMA YERLERE DÖKME!..
GULP! GULP!
GULP! GULP!
PÖFF! BEN BÖYLE İÇKİ SATMAZDIM!..
HEEY! AYI BEYEFENDİ!!..
48

Devamı var.

5 YOLCU

(6. sayfadan devam)

gibi bir hali de vardı. Fakat genç adam hiç bir şey söylememişti.

Jim, tabancayı sağ eline, feneri ise sarılı olan sol eline alarak, tekrar mahzene indi. Duvarın önündeki eski bir tahta sandığa oturarak, beklemeğe başladı.

Merdivenin yukarısındaki kapı aralıktı. Buradan hafif bir ışık süzülmekteydi. Feneri, buna lüzum olduğu zaman yakacaktı.

Lahit, mahzenin ortasında kara bir gölge gibi duruyordu.

Birdenbire, bir köşeden hafif bir ayak sesi aksetti. Jim, hemen feneri yaktı. Işık, karanlıkları yararak, bir farenin ateş saçan gözlerini aydınlattı. Fare bir an dişlerini gösterdi. Sonra da dönerek, kaçtı.

Jim, derin bir nefes alarak, lâmbayı söndürdü.

Gözlerini karanlığa alıştırmağa çalışırken, hafif bir gıcırtı duydu. Eski evlerin duvarları ve tahtaları daima böyle gıcırdardı. Eski evler, yataklarında dönen, daha rahatça yatmağa çalışan yaşlı adamlara benzerlerdi.

Jim, birdenbire lahdin biçiminin değişmeğe başladığını farketti. Sanki bu daha büyüyor vuzuhsuz hatları titriyordu.

Hayır. Lahdin kapağı açılıyordu.

Genç mimar, feneri tekrar yaktı. Işık, koskocaman, kurta benzeyen bir mahlûku aydınlattı. Sanki lahdin üstündeki taştan oyulmuş şekil canlanmıştı. İğrenç mahlûk ağzını açtı. Dişleri ışıkta parıldadı.

Müthiş bir uluma, mahzende derin yankılar yaptı. Sonra lahdin kapağı şiddetli bir gürültüyle kapanarak, iri kurt merdivenlere doğru koştu.

Jim de deli gibi peşinden atıldı.

Merdivenin yukarısına eriştiği zaman, kapı açıktı. O koskocaman kurt da görünürlerde yoktu.

Genç adam, hole çıkarak, endişeyle, esas merdivenlere baktı. Kurt yukarı çıkmıştı galiba. Belki de şu anda, ağzından salyaları akarak, Deirdre'nin kapısını kokluyordu. Jim, merdivene doğru gitti. Tabancanın tetiğine parmağını geçirerek, yukarı çıkmağa hazırlandı.

— «Jim! Jim!»

Bu feryat yukarıdan değil, salondan aksetmişti. Deirdre'nin sesiydi bu. İyice tizleşmişti. Bu seste korku, yalvarma ve bir de Jim'in o anda anlıyamadığı başka bir şey vardı.

Deirdre'nin salonda olmaması lâzımdı. Demek ki Jim'- [illegible] ğıya inmişti.

Mimar, telâşla salonun kapısına atılarak, içeri daldı. Kendisini beklemesi ihtimali olan o korkunç mahlûku itebilmek için sol elini de kaldırmıştı.

Kurt, içerideydi. Kapkara, inanılmayacak bir şeydi bu. Deirdre'in önünde ard ayaklarının üzerine kalkmıştı. Kadının tepesinden bakıyordu. Deirdre de başını kaldırmıştı. Yüz adaleleri öylesine gerilmişti ki, genç kadının suratında sanki gülüyormuş gibi bir ifade vardı.

Jim, tetiği çekti. Bir defa... İki defa... Üç defa...

Kurt döndü. Dişleri ortaya çıkmıştı. Öfkeyle salyaları akıyordu. Atılarak Jim'in yanından geçti. Jim, bir el daha ateş etti. Sonra sendeleyerek, kurtun peşinden koştu. Mahzen kapısı çarpılarak, kapanırken, tetiği iki kere daha çekti.

İnanılmayacak şeydi bu. Kurtun kaçması imkânsızdı. Hiç bir kurt adam, belirli şekilde dökülmüş olan gümüş kurşunlardan kurtulamazdı.

Jim Dawson, geri geri giderek, salona girdi.

Futbolumuzda Tarihî Maçın Yıldönümü

(Baştarafı 27. sayfada)

yıştan sonra ortaladığı topu kurt oyuncu vole ile Macar ağlarına taktı. Golden sonra takımımız açılırken Macarlar büsbütün şaşkın ve sert oynamaya koyuldular. Eğer bu arada Metin ve Lefter daha serinkanlı hareket edebilselerdi kolayca gol sayısını 3 yapacaklardı. Macarlar müdafaamızı aşamayınca Tichy'nin yerine dünyanın en teknik oyuncularından Hidegkuti'yi oyuna aldılar. Ama gol yine bize nasip oldu: Szojka'nın Lefter'i ceza sahasında biçmesi penaltıya ve Lefter'in ayağından ikinci golümüze yol açtı. Macarlar ilk devreyi 2 - 0 mağlûp ve şaşkın bitirdiler. Macarlar ikinci devrede Toth'un yerine Çordaş'ı, biz de Mustafa'nın yerine Saim'i alarak başladık. Herkesin içinde bir tereddüt vardı, 2 - 0 lık duruma inanamıyor, Macarların gollerini bekliyordu; fakat şahane bir gol daha geldi: İsfendiyarın ortaladığı topu Farago ile Lantos arasından kurtaran Metin 3 üncü golümüzü de atıverdi: Türk takımının bu üçüncü golü Macarları yıktı. Belki de müdafaaya çekilmeyip hücum etseydik gol sayısı artardı, ama karşıdaki takım Macar takımıydı ve gol levhasında 3 yazılıydı. Oyunun bitmesine 14 dakika kala Puşkaş kale önündeki kargaşalıktan takımının tek golünü çıkardı ve koca Macar takımı başka da birşey yapamadı. Türkiye: 3 - Macaristan: 1.

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
EFENDİ İŞTEN ÜŞÜMÜŞ VE YORGUN DÖNDUĞÜNDE TERLİKLERİNİ SICAK BULSUN !..
...ATEŞİN YANINA GÖTÜR !
BIRAK ORAYA. AFFERİN !..
HADİ ŞİMDİ BAŞKA PABUÇ GETİR !
TUH NE HAYAT BE !
EFENDİ EVE GELİR...
ÜŞÜDÜM VE YORGUNUM !
BOBİ, SENİN İÇİN HAZIRLANDI.
NEDEN AYAKKABILARIMA SALDIRDI ?
ATEŞİN YANINA GÖTÜRMEK İSTİYOR !..
BEN İŞDEYKEN RAHAT EDİYORUM !..
BİTTİ.

OGAN Mecmuası

18.000 lira dağıtıyor!...

TAFSİLAT OGAN MECMUASINDA...

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL. 27 71 34